

DOŚLEPIĆ (12) *vb pf*

o jasne; teksty nie oznaczają e.

inf doślepić (8). *♦ fut 3 sg* doślepi (2). *♦ praet 3 sg m* doślepił (1). *♦ con impers* -by doślepiono (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (trzy z tych samych przykładów).

Uczynić niezdolnym do rozpoznania prawdy, zupełnie zaślepić (12) :

doślepić kogo: Chybáby cie pan Bog iáwnie doflepić raczył/ iákoz thego wiele bywa zá niewdzięcznościami ludzkimi/ ktorzy niechcą nic dbác na święte vpominánie iego *RejZwierc* 126v.

Zwrot: »doślepić oczu, oczy« = *claudere oculos Vulg* [aluzja do tekstu biblijnego *Is* 6/10] [szyk zmienny] (10 : 1): tákowym omylnikom Pan owfzem obiecowáł zázwždy doflepić oczu ich/ iż będą widzieć iáfną á łczyrą prawdę Páńfką/ á nie zrozumieią iey. *RejAp* 43v, 5, 44v, 128v, 132, 198v (8); A niewiernym/ á tym kthorzy nic niedbáią/ áni łie przypátruią dziwnym łprawám łwiętego Bołtwá iego/ owfzem obiecał do końcá doflepić y oczy y rozum ich. *RejPos* 191v; *RejZwierc* 70, 259v.

Formacje pochodne cf ŚLEPIĆ.

Cf DOŚLEPION